

Asia C-435/22 PPU

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

1.7.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Oberlandesgericht München (Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

21.6.2022

Muut osapuolet:

Generalstaatsanwaltschaft München

HF

Pääasian kohde

Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus – Interpol – Punainen ilmoitus – Kolmannen maan kansalaisen kiinniotto jäsenvaltiossa punaisen ilmoituksen perusteella – Punaisen ilmoituksen julkaisseen kolmannen maan esittämä luovutuspyyntö – Kyseessä olevista teoista tuomitseminen jo toisessa jäsenvaltiossa – Ne bis in idem – Jäsenvaltion, jossa kiinniotto on tapahtunut, ja luovutuspyynnön esittäneen kolmannen maan välinen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva sopimus

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artiklan ensimmäinen kohta

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Schengenissä 19.6.1990, 54 artiklaa,

luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa, tulkittava siten, että nämä määräykset ovat esteenä kyseisen yleissopimuksen sopimusvaltion ja Euroopan unionin jäsenvaltion viranomaisten tekemälle sellaisen kolmannen maan kansalaisen, joka ei ole SEUT 20 artiklassa tarkoitettu unionin kansalainen, rikoksen johdosta tapahtuvalle luovuttamiselle kolmanteen maahan, jos asianomainen henkilö on jo tuomittu lainvoimaisesti toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa samoista teoista, joita luovutuspyyntö koskee, ja kyseinen tuomio on pantu täytäntöön ja jos päätös kieltäytyä kyseisen henkilön luovuttamisesta kolmanteen maahan olisi mahdollinen ainoastaan hyväksymällä se, että näin rikotaan kyseisen kolmannen maan kanssa tehtyä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevaa kahdenvälistä sopimusta?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

14.6.1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus) 54 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 50 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Saksan liittotasavallan ja Amerikan yhdysvaltojen välillä 20.6.1978 tehty rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva sopimus (jäljempänä luovutussopimus), luettuna yhdessä 21.10.1986 tehdyn lisäsopimuksen (jäljempänä lisäsopimus) ja 18.4.2006 tehdyn toisen lisäsopimuksen (jäljempänä toinen lisäsopimus) kanssa

Luovutussopimuksen 8 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Luovuttamiseen ei suostuta, jos pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaiset viranomaiset ovat jo vapauttaneet tai tuominneet vastaajan lainvoimaisesti rikoksesta, jonka vuoksi luovuttamista pyydetään.”

Yhteenveto tosiseikoista ja oikeudenkäyntimenettelystä

- 1 HF otettiin väliaikaisesti kiinni Saksassa 20.1.2022, ja hän on ollut siitä lähtien vangittuna. Kiinniotto tapahtui Interpolin Amerikan yhdysvaltojen pyynnöstä julkaiseman punaisen ilmoituksen perusteella, koska HF oli tietävästi syyllistynyt syyskuun 2008 ja joulukuun 2013 välisenä ajanjaksona erilaisiin rikoksiin (salahanke rikollisin vaikuttimin toimiviin korruptoituneisiin järjestöihin osallistumiseksi ja salahanke pankkipetoksen ja viestiyhteyksien avulla tehtävän petoksen toteuttamiseksi; Title 18, U. S. Code, Section 1962 [d] ja Title 18, U. S. Code, Section 1349).
- 2 Yhdysvaltojen viranomaiset toimittivat 25.1.2022 päivätyllä kirjeellä Yhdysvaltojen liittovaltion (District of Columbia) piirituomioistuimen 4.12.2018

antaman pidätysmääräyksen yhdessä liittovaltion (District of Columbia) tuomioistuimen grand jury -menettelyssä 4.12.2018 nostetun syytteen kanssa. Yhdysvaltojen viranomaiset toimittivat 17.3.2022 luovutusasiakirjat.

- 3 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen ja Generalstaatsanwaltschaft Münchenin (syyttäväviranomainen, München, Saksa) pyynnöstä Slovenian viranomaiset toimittivat seuraavat tiedot:

HF tuomittiin Mariborin piirioikeuden (Slovenia) 6.7.2012 antamalla tuomiolla, joka on ollut lainvoimainen 19.10.2012 lähtien, Slovenian rikoslain 221 §:n IV' momentin, luettuna yhdessä II KZ-1 momentin kanssa, mukaisesta rikoksesta ”tietojärjestelmähyökkäys”, joka tehtiin joulukuun 2009 ja kesäkuun 2010 välisenä ajanjaksona, yhden vuoden ja kolmen kuukauden vapausrangaistukseen, joka muunnettiin 480 tunniksi yhdyskuntapalvelua. HF suoritti yhdyskuntapalvelun kokonaisuudessaan 25.6.2015 mennessä.

Koperin piirioikeuden (Slovenia) 23.9.2020 antamalla määräyksellä pyynnöstä luovuttaa vastaaja rikosoikeudenkäyntiä varten Yhdysvaltoihin kieltäytyttiin, koska luovutuspyynnössä esitetyistä teoista oli kesäkuuta 2010 edeltävältä osin langetettu jo lainvoimainen tuomio Mariborin piirioikeudessa. Muiden luovutuspyynnössä esitettyjen, kesäkuun 2010 jälkeisten tekojen osalta rikosepäilyä ei ole. Kyseinen määräys vahvistettiin Koperin ylioikeuden (Slovenia) 8.10.2020 antamalla määräyksellä, ja se on lainvoimainen.

- 4 Yhdysvaltojen Slovenian viranomaisille esittämä luovutuspyyntö ja siinä ilmoitetut rangaistavat teot, joista Koperin piirioikeuden ja Koperin ylioikeuden oli annettava ratkaisu, ja ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen käytettävissä olevat asiakirjat, jotka liittyvät Yhdysvaltojen Saksan liittotasavallalle esittämään luovutuspyyntöön, koskevat samoja rangaistavia tekoja. Lisäksi teot, joista Mariborin piirioikeus on antanut tuomion, ovat täysin samat kuin käsiteltävässä asiassa Saksan liittotasavallalle esitetyn luovutuspyynnön perustana olevat teot, sikäli kuin siinä kuvataan ennen kesäkuuta 2010 tehtyjä rikoksia.
- 5 HF on Serbian ja Kosovon kansalainen. Kun hänet otettiin kiinni Saksassa, hän ilmoitti asuinpaikakseen Slovenian, ja hänellä oli hallussaan voimassa oleva Serbian myöntämä passi, 3.11.2017 myönnetty ja 3.11.2019 umpeutunut Sloveniassa myönnetty oleskelulupa ja Kosovon myöntämä henkilöllisyystodistus. Slovenian viranomaiset olivat hylänneet vuonna 2020 hänen hakemuksensa Sloveniassa myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon pidentämisestä.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 6 Ennakkoratkaisukysymykseen annettavan vastauksen perusteella määräytyy, onko sallittua luovuttaa HF Yhdysvaltoihin teoista, joista häntä syytetään kesäkuuta 2010 edeltävän ajanjakson osalta liittovaltion (District of Columbia)

piirituomioistuimen 4.12.2018 antamassa pidätysmääräyksessä ja liittovaltion (District of Columbia) tuomioistuimen grand jury -menettelyssä 4.12.2018 nostetussa syytteessä.

- 7 Unionin tuomioistuin ei vastannut tähän kysymykseen 12.5.2021 antamassaan tuomiossa Saksan liittotasavalta (Interpolin punainen ilmoitus) (C-505/19, EU:C:2021:376), sillä käsiteltävä asia poikkeaa mainitun tuomion perustana olevasta asiasta seuraavasti: HF ei ole unionin kansalainen, eikä kyse ole Interpolin etsintäkuulutuksen perusteella tehtävästä väliaikaisesta kiinniotosta vaan virallisesta luovutuspyynnöstä, jonka Yhdysvallat on esittänyt Saksan liittotasavallalle sen jälkeen, kun HF otettiin kiinni Interpolin punaisen ilmoituksen perusteella Saksassa.
- 8 Saksan liittotasavallan ja Yhdysvaltojen kahdenvälisen sopimusten perusteella oikeustila on seuraavanlainen: HF:n luovuttaminen määräytyy luovutussopimuksen, luettuna yhdessä lisäsopimuksen ja toisen lisäsopimuksen kanssa, perusteella. Yhdysvallat on esittänyt luovutussopimuksen 14 artiklassa edellytettävät asiakirjat.
- 9 Luovutussopimuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä lisäsopimuksen 1 artiklan a alakohdan kanssa, nojalla henkilö voidaan luovuttaa rikoksista, jotka ovat molempien valtioiden oikeuden mukaan rangaistavia. Menettelyn, josta HF:ää syytetään, rangaistavuus Yhdysvaltojen oikeudessa käy ilmi etenkin toimitetuista Yhdysvaltojen liittovaltion (rikos)lain 18 osaston 1344, 1349 1963(a), 1962 ja 1349 §:stä. Menettely, josta HF:ää syytetään, on rangaistava myös Saksan oikeudessa rikoslain (Strafgesetzbuch) 129, 303b ja 202c §:n nojalla.
- 10 Rikokset, joista voidaan luovuttaa, käyvät ilmi luovutussopimuksen 2 artiklan 2 kohdasta. Kyseisistä rikoksista voidaan Yhdysvaltojen oikeuden mukaan tuomita 20–30 vuoden vapausrangaistukseen ja Saksan oikeuden mukaan 2–10 vuoden vapausrangaistukseen.
- 11 Käsiteltävässä asiassa ei myöskään ole mitään luovuttamisen esteitä. Tällainen este ei etenkään ole – jos ennakkoratkaisukysymyksiä ei oteta huomioon – luovutussopimuksen 8 artiklan mukaan se, että HF on jo tuomittu lainvoimaisesti Mariborin (Slovenia) piirioikeuden 6.7.2012 antamalla tuomiolla teoista, nimittäin ennen kesäkuuta 2010 tehdyistä teoista, jotka ovat nyt tarkasteltavan luovutuspyynnön kohteena, ja että määrätty rangaistus on jo pantu lainvoimaisesti täytäntöön.
- 12 Yksiselitteisen sanamuodon mukaan ne bis in idem -periaate on nimittäin esteenä luovuttamiselle vain, jos luovutuspyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion, tässä siis Saksan liittotasavallan, toimivaltaiset viranomaiset ovat tuominneet vastaajan lainvoimaisesti.
- 13 Tämän erityisen kansainvälisen sopimuksen perusteella mahdollinen ei myöskään ole tulkinta, jonka mukaan tähän kuuluvat myös EU:n jäsenvaltioissa annetut

tuomiot. Saksan liittotasavalta ja Yhdysvallat ovat lisäksi vuonna 1978 tehtyä kahdenvälistä sopimusta koskevissa neuvotteluissa sopineet, etteivät kolmansissa maissa annetut tuomiot estä luovuttamista.

- 14 Se, ettei luovutussopimuksen 8 artiklaa voida tulkita toisin, ilmenee myös siitä, että toisessa lisäsopimuksessa, jolla kahdenvälistä luovutussopimusta mukautettiin puitesopimuksena toimivaan EU:n ja Yhdysvaltojen 25.6.2003 tekemään luovutussopimukseen, ei määrätä erikseen ne bis in idem -periaatteen ulottamisesta koskemaan kaikkia unionin jäsenvaltioita ja ettei luovutussopimuksen 8 artiklaa ole muutettu.
- 15 Bundesverfassungsgerichtin (liittovaltion perustuslakituomioistuin, Saksa) oikeuskäytännön mukaan ihmisoikeuksien alalla ei myöskään ole mitään sellaista kansainvälisen tapaoikeuden yleistä sääntöä eikä siten myöskään mitään kansainvälisen oikeuden vähimmäisvaatimusta, joka kuuluisi velvoittavaan kansainväliseen oikeuteen ja jonka mukaan ne bis in idem -periaate olisi otettava huomioon myös kolmansissa maissa annettujen tuomioiden osalta.
- 16 On kuitenkin epäselvää, edellytetäänkö perusoikeuskirjan 50 artiklassa, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, että Saksan liittotasavalta ei voi luovuttaa HF:ää Yhdysvaltoihin niiden rikosten osalta, joista on annettu tuomio Mariborin piirioikeuden tuomiolla, ts. kyseessä olevassa luovutuspyynnössä mainittujen, kesäkuuta 2010 edeltäneiden tekojen osalta.
- 17 Perusoikeuskirjan 50 artiklan, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, edellytykset täyttyvät. Näissä määräyksissä ei ole liittymää unionin tai jäsenvaltion kansalaisuuteen.
- 18 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan henkilön, jota koskee Interpolin kolmannen maan pyynnöstä julkaisema punainen ilmoitus, väliaikaisessa kiinniotossa on kyse perusoikeuskirjan 50 artiklassa, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, tarkoitetusta rikosoikeudellisesta menettelystä (ks. tuomio 12.5.2021, Saksan liittotasavalta [Interpolin punainen ilmoitus], C-505/19, EU:C:2021:376). Myös päätöstä luovuttamisen, jonka toteuttaminen johtaa vastaajan luovuttamiseen rikosoikeudellista menettelyä varten kolmanteen maahan, sallittavuudesta on pidettävä perusoikeuskirjan 50 artiklassa, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, tarkoitettuna rikosoikeudellisena menettelynä.
- 19 Jäsenvaltiossa kiinni otetun kolmannen maan kansalaisen Yhdysvaltoihin luovuttamisen sallittavuudesta tehtävässä päätöksessä on kyse myös perusoikeuskirjan 51 artiklassa tarkoitetusta unionin oikeuden soveltamisesta. Se koskee nimittäin joka tapauksessa rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välillä 25.6.2003 tehtyä sopimusta (EUVL 2003, L 181, s. 27; jäljempänä EU:n ja Yhdysvaltojen välinen

luovutus sopimus). Se pantiin täytäntöön Saksan oikeudessa toisella lisäsopimuksella, ja oikeuden soveltamisen yhteydessä on siten otettava huomioon perusoikeuskirjassa taatut perusoikeudet.

- 20 HF:llä oli kiinniottohetkellä lisäksi Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 20 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä 9.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL 2016, L 77, s. 1) 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, ja luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 14.11.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1806 (EUVL 2018, L 303, s. 39) 4 artiklan 1 kohdan mukainen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen, koska Serbian kansalaisena hänet oli vapautettu viisumipakosta. Myös sovellettaessa Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 20 artiklaa, luettuna yhdessä edellä mainittujen asetusten kanssa, oikeuden soveltamisen yhteydessä on otettava huomioon perusoikeuskirjassa taatut perusoikeudet.
- 21 On epäselvää, johtaako perusoikeuskirjan 50 artiklan, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, edellytysten täyttyminen siihen, ettei kolmannen maan kansalaista voida luovuttaa Yhdysvaltoihin, joka ei ole Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen sopimusvaltio eikä unionin jäsenvaltio.
- 22 Unionin tuomioistuin on tosin 12.5.2021 antamassaan tuomiossa Saksan liittotasavalta (Interpolin punainen ilmoitus) (C-505/19, EU:C:2021:376) katsonut, että Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklaa ja SEUT 21 artiklan 1 kohtaa, luettuina perusoikeuskirjan 50 artiklan valossa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen sopimusvaltion viranomaiset ottavat väliaikaisesti kiinni henkilön, jota koskee Interpolin kolmannen valtion pyynnöstä julkaisema punainen ilmoitus, jollei tämän sopimuksen sopimusvaltiossa tai jäsenvaltiossa annetussa lainvoimaisessa tuomioistuinratkaisussa ole todettu, että mainitun sopimuksen sopimusvaltio tai jäsenvaltio on jo antanut tätä henkilöä koskevassa asiassa lainvoimaisen tuomion samojen tekojen osalta kuin ne, jotka ovat tämän punaisen ilmoituksen perustana (ks. 122 kohta).
- 23 Unionin tuomioistuin tosin viittasi ratkaisunsa perusteluissa aina mainitussa asiassa kyseessä olleen henkilön, jota punainen ilmoitus koski ja joka on Saksan kansalainen, SEUT 21 artiklassa tarkoitettuun oikeuteen vapaaseen liikkuvuuteen. Serbian kansalaisena HF:llä ei ole SEUT 21 artiklan 1 kohdan mukaista oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, koska hän ei ole unionin kansalainen.
- 24 Toisaalta hänellä oli Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 20 artiklan mukainen oikeus liikkua vapaasti. Esikysymyksenä on näin ollen tämän ohella tutkittava, pätevätkö periaatteet, jotka unionin

tuomioistuin on vahvistanut 12.5.2021 antamassaan tuomiossa Saksan liittotasavalta (Interpolin punainen ilmoitus) (C-505/19, EU:C:2021:376) SEUT 21 artiklassa tarkoitetun vapaata liikkuvuutta koskevan oikeuden osalta, myös Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun oikeuteen liikkua vapaasti.

- 25 Edellä mainitun tuomioistuinratkaisun kohteena oli lisäksi väliaikaista kiinniottoa koskeva pyyntö, joka perustui Interpolin julkaisemaan punaiseen ilmoitukseen. Käsiteltävässä asiassa on sitä vastoin kyse virallisesta luovutuspyynnöstä, joka esitettiin sen jälkeen, kun asianomainen henkilö otettiin jäsenvaltiossa kiinni Interpolin julkaiseman punaisen ilmoituksen perusteella.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava siten, että Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artikla, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 50 artiklan kanssa, ei ole nyt tarkasteltavassa tapauksessa esteenä HF:n luovuttamiselle Yhdysvaltoihin, koska on noudatettava kansainväliseen oikeuteen perustuvaa Saksan liittotasavallan velvoitetta Yhdysvaltoihin nähden luovuttaa vastaaja.
- 27 SEUT 351 artiklan ensimmäistä kohtaa ei tosin sovelleta suoraan, koska luovutussopimus on tullut sen 34 artiklan 2 kohdan mukaan voimaan vasta 30.7.1980 ja siten Saksan liittotasavalta ja Yhdysvallat ovat tehneet kyseisen sopimuksen 1.1.1958 jälkeen.
- 28 Toisaalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin yhtyy oikeuskirjallisuudessa esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan SEUT 351 artiklan ensimmäistä kohtaa on sovellettava sopimukseen, jonka jäsenvaltio on tosin tehnyt 1.1.1958 jälkeen mutta jotka koskevat alaa, jonka osalta unioni on tullut toimivaltaiseksi vasta myöhemmin sen toimivallan laajenemisen kautta ja jos jäsenvaltio ei ole objektiivisesti tarkasteltuna voinut ennakoida toimivallan siirtymistä unionille sopimusta tehtäessä. Unionin tuomioistuin ei ole, sikäli kuin on havaittavissa, vielä ratkaissut tätä kysymystä.
- 29 Schengenin sopimus tuli voimaan 14.6.1985 ja Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus 19.9.1990, siis selvästi 30.7.1980 jälkeen. Unionin oikeusjärjestykseen Schengenin sopimus sisällytettiin vasta vuoden 1997 Amsterdamin sopimuksella ja siten myöskin 30.7.1980 jälkeen. Saksan liittotasavalta ei siten voinut vuosina 1978 ja 1980 ennakoida, että euroopanlaajuisesti sovellettavaa ne bis in idem -periaatetta tai poliisiyhteistyötä ja rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevat kysymykset siirtyisivät Euroopan unionin toimivallan alaan.
- 30 Ensimmäisessä lisäsopimuksessa tehdyt myöhemmät muutokset eivät muuta tätä. Yhtäältä ensimmäisellä lisäsopimuksella ei nimittäin neuvoteltu luovutussopimusta perustavalla tavalla uudelleen, toisaalta ensimmäinen lisäsopimus tuli voimaan 11.3.1993 ja siten myös ajankohtana, jolloin ei vielä

voitu ennakoida, että vastaavat oikeudenalat siirtyisivät Euroopan unionin toimivallan alaan.

- 31 Toisella lisäsopimuksella Saksan liittotasavalta ainoastaan pani täytäntöön EU:n ja Yhdysvaltojen välisen luovutussopimuksen. Viimeksi mainitussa sopimuksessa ei puolestaan määrätty erikseen euroopanlaajuisesti sovellettavasta ne bis in idem -periaatteesta. EU:n ja Yhdysvaltojen välisen luovutussopimuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan luovutuspyynnön epäämisen perusteena voidaan käyttää asiaa, joka ei kuulu kyseisen sopimuksen piiriin mutta josta määrätään kahdenvälisessä luovutussopimuksessa. Saksan liittotasavallan ja Yhdysvaltojen väliseen luovutussopimukseen ei kuitenkaan sisälly muita perusteita luovutuspyynnön epäämiselle, vaan siinä määrätään pikemminkin luovuttamista koskevasta velvoitteesta.
- 32 Koska EU:n ja Yhdysvaltojen välisessä luovutussopimuksessa ei määrätä perusoikeuskirjan 50 artiklaa, luettuna yhdessä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan kanssa, vastaavasta euroopanlaajuisesta ne bis in idem -periaatteen noudattamisesta, tästä voidaan käänteisesti päätellä, että on edelleen noudatettava Saksan liittotasavallan ja Yhdysvaltojen välisen kaltaista kahdenvälistä luovutussopimusta, jossa määrätään ainoastaan kansallisen ne bis in idem -periaatteen noudattamisesta.
- 33 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pyytää, että unionin tuomioistuin ratkaisee ennakkoratkaisupyynnön työjärjestyksensä 107 artiklan mukaisessa kiireellisessä menettelyssä, koska HF on parhaillaan vangittuna (SEUT 267 artiklan neljäs kohta) ja ennakkoratkaisukysymys koskee EUT-sopimuksen kolmanteen osaan liittyviä kysymyksiä.